

Tolkningsfråga

Ska artiklarna 20 och 26 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande ⁽¹⁾ tolkas så, att dessa bestämmelser utgör hinder för att den frist på 30 dagar som föreskrivs i artikel 16.2 i denna förordning för att bestrida ett europeiskt betalningsföreläggande avbryts genom 1 § stycke 1 i Bundesgesetz betreffend Begleitmaßnahmen zu COVID-19 in der Justiz (den österrikiska federala lagen om kompletterande åtgärder i samband med covid-19 inom rättsväsendet), enligt vilken i civilmål alla processuella frister som börjar löpa på grund av händelser efter den 21 mars 2020 eller som ännu inte hade löpt ut före detta datum avbryts till utgången av den 30 april 2020 och börjar löpa på nytt den 1 maj 2020?

⁽¹⁾ EUT L 399, 2006, s. 1

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Den Haag zittingplaats Haarlem (Nederländerna) den 13 januari 2021 – I, S mot Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Mål C-19/21)

(2021/C 128/20)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Den Haag zittingplaats Haarlem

Parter i det nationella målet

Klagande: I, S

Motpart: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 27 i Dublinförordningen, ⁽¹⁾ i förekommande fall jämförd med artikel 47 i stadgan, tolkas så, att den anmodade medlemsstaten är skyldig att ge en sökande som vistas i den anmodande medlemsstaten och önskar överföring i enlighet med artikel 8 (respektive artiklarna 9 eller 10) i förordningen, respektive en familjemedlem till sökanden i den mening som avses i artiklarna 8, 9 eller 10 i förordningen, tillgång till ett effektivt rättsmedel inför domstol mot ett beslut om avslag på framställan om övertagande?
- 2) För det fall den första frågan ska besvaras nekande och rätten till ett effektivt rättsmedel inte kan grundas på artikel 27 i Dublinförordningen, ska artikel 47 i stadgan – jämförd med den grundläggande rätten till familjens enhet och barnets bästa (vilken anges i artiklarna 8–10 och skäl 19 i förordningen – tolkas så, att den anmodade medlemsstaten är skyldig att ge en sökande som vistas i den anmodande medlemsstaten och önskar överföring i enlighet med artiklarna 8–10 i förordningen, respektive en familjemedlem till sökanden i den mening som avses i artiklarna 8–10 i förordningen, tillgång till ett effektivt rättsmedel inför domstol mot ett beslut om avslag på framställan om övertagande?
- 3) För det fall fråga 1 eller fråga 2 (andra delen) ska besvaras jakande, på vilket sätt och av vilken medlemsstat ska den anmodade medlemsstatens avslagsbeslut och rätten till ett rättsmedel mot detta meddelas sökanden, respektive dennes familjemedlem?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (EUT L 180, 2013, s. 31).